

[Arbejds- og Socialministeren.]

og saa maa jeg vel have 3—4 Maaneder til at udarbejde Forslag, naar de andre har saa mange Aar bag sig og det dog alligevel gaar saa nogenlunde. Men som Tingene udvikler sig, og naar Prisudviklingen skal tages i Betragtning, er Modstandskraften mindst hos de svageste Led inden for et Samfund, og det er i dette Tilfælde de gamle. Derfor maa man søge at sætte ind dér.

Jeg har rent periferisk nævnt Spørgsmaalet om at ændre Aldersgrænsen for Adgang til Aldersrente, men det har ikke været min Tanke, at vi skulde drøfte det i Dag. Det, vi skulde drøfte i Dag, er det socialdemokratiske Forslag, men jeg kan jo forstaa, at ogsaa fra socialdemokratisk Side var man stærkt interesseret i at drøfte den lille Bemærkning fra min Side. Jeg troede ellers, det var Hovedforslaget, vi skulde drøfte, og Hovedforslaget vil — det har vi jo faaet oplyst — ud over det, vi har, medføre en Udgift paa 120 Mill. Kr., hvis det gennemføres. Det er det, jeg har bebrejdet det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen, for i samme Øjeblik man fremsætter et Forslag uden at ane, hvad det indeholder — eller ogsaa vidste man, hvad det indeholdt, og forstod Rækkevidden af de Forventninger, man derigennem vækker hos disse Mennesker ved et Forslag, fremsat af et saa stort Parti som Socialdemokratiet, som gennem en Aarrække har siddet med Regeringsmagten —, kan man let skabe Forventninger, som det vil knibe i høj Grad med at faa indfriet. Derfor har jeg tillige gjort opmærksom paa den Omstændighed, at Samfundsstrukturen i nogen Grad ændrer sig fra et ungt til et halvgammelt Samfund, og gjort Rede for, hvilke Stigninger det vil medføre. Derfor talte jeg rent ud til det ærede Medlem. Jeg vil sandelig ikke gaa og luske med det her i Dag og saa rejse til Kerteminde om 14 Dage og sige, at det var et kønt Valgprogram, det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen havde stillet op. Saa vil jeg meget hellere sige det her i Salen, og saa kan det være, at jeg ikke siger det i Kerteminde. Det er ikke nødvendigt at gentage, at et godt Ord kommer som Regel til et godt Sted, men jeg vil sige til det ærede Medlem, at der er skabt visse Forventninger gennem Fremsættelsen af dette Forslag.

Jeg har den Tro og det Haab — og jeg maatte jo være en underlig Minister, hvis ikke jeg havde den Tro og det Haab —, at vi gennem saglig Forhandling paa ny kan løse Spørgsmaalet, saaledes at Partierne bøjer sig mod hverandre og vi i Enstem-

mighed gennemfører de Forbedringer, som Samfundets daarligst stillede bør have, i det Omfang, Samfundets Bærekraft kan yde de Bidrag, som skal til. Den Tro og det Haab har jeg fremdeles, og naar jeg tænker paa, hvor haardt Partierne stod over for hinanden først i 30'erne, og hvor haardt det blev kørt op, og jeg saa tænker paa de lyse Minder, jeg har fra Folketingsudvalget, der i 1933 behandlede Aldersrentesatserne, hvor let vi i Grunden kom om ved at gennemføre en Ordning, der dengang blev betegnet som noget helt enestaaende, hvad skulde der saa være i Vejen for at kunne samles endnu en Gang? Jeg lykønsker Udvalget til det saglige Arbejde, som det skal igennem, før vi definitivt skal tage Stilling til Sagen.

Første Næstformand (Arnth Jensen): Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Rasmus Hansen): Den højtærede Arbejds- og Socialminister har utvivlsomt Ret i, at det af os fremsatte Forslag har skabt Forventninger, men det er ogsaa rigtigt, at der, før vi fremsatte vort Forslag, af Partiet Venstre, af Det konservative Folkeparti, af Det radikale Venstre og af Socialdemokratiet var skabt Forventninger i Befolkningen, og paa disse Forventninger gik bl. a. den højtærede Ministers Parti til Valg. Det Forslag, vi har fremsat, dækker i det store og hele de Forventninger, som af de store Partier her i Salen blev fremkaldt blandt Vælgerne før Valget den 30. Oktober. Hvis der skal rettes Bebrejdelser i den Anledning for de finansielle Konsekvenser, som Indfrielsen af disse Løfter maatte medføre, saa kommer den højtærede Minister til at stikke en Part af disse Bebrejdelser i Lommen, for den højtærede Minister har været med til gennem sin Valgagitation at fremkalde de Forventninger, som er raadende i Befolkningen. Vi har imidlertid inden for Socialdemokratiet den Opfattelse, at de Løfter, der er givet Befolkningen, dem har vi en Forpligtelse til nu efter Valget at indfri.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Under Behandlingen her i Salen af det Aldersrenteforslag, vi havde til Behandling før Jul, vedstod jeg helt og fuldt min Vilje til at medvirke til en Forbedring af Rentenydernes Kaar, og det behøver jeg for saa vidt ikke at gentage. Men belært af Erfaringen herindefra fin-